

UNE - advokatundersøkelsen

UNEs beslutninger blir tatt fra et bredt informasjonsgrunnlag som er forberedt i flere instanser. Ulike aspekt ved klagers individuelle situasjon skal vurderes utførlig, og sakene som byr på vesentlige tvilsspørsmål avgjøres i nemndmøter. Interessante spørsmål i så måte er hvorvidt advokatene som deltar i nemndmøtebehandlingen opplever at klagerens situasjon, situasjonen i klagerens hjemland, og de juridiske sidene ved saken, blir godt belyst.

Advokatene ble bedt om å vurdere de ulike påstandene på en skala fra 1 (helt uenig) til 6 (helt enig). I illustrasjonen er dette omgjort til tre verdier – verdiene 1 og 2 inngår i "Uenig", 3 og 4 inngår i "Verken enig eller uenig", mens 5 og 6 inngår i "Enig". Et mindretall av advokatene sier seg uenig i de tre påstandene. Men med tanke på hvor stor betydning disse avgjørelsene har for klagerne er det likevel en tilsynelatende lav andel som sier seg enig i påstandene.

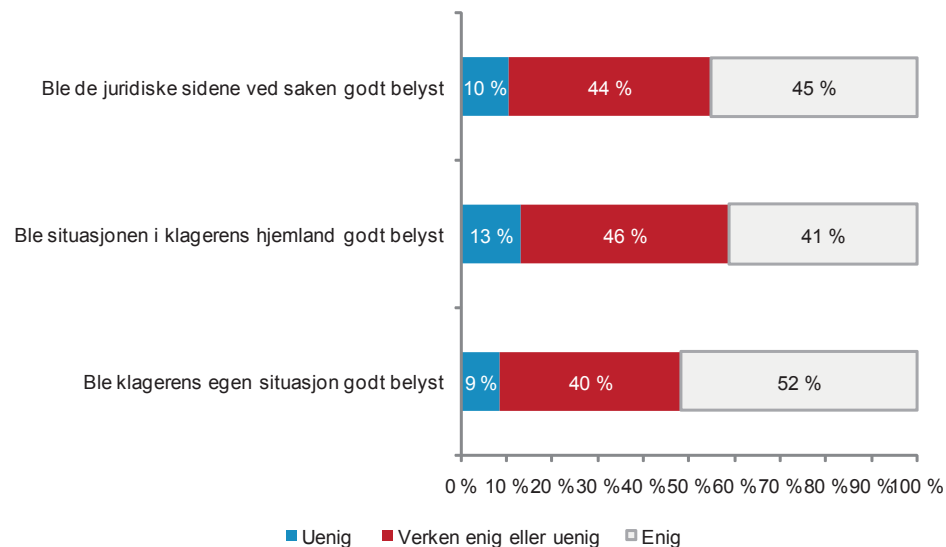
For å komme nærmere en forklaring på hvorfor mange av advokatene ikke mener at klagernes situasjon blir godt belyst, har vi gjennomført en logistisk regresjonsanalyse. Her har vi undersøkt i hvilken grad forhold som *hvor mange nemndmøter advokatene har deltatt i, deres vurdering av nemndleder, saksbehandler, landråd-*

giver og tolk, samt hvorvidt de fikk den tid de trengte for å belyse saken påvirker sannsynligheten for å mene at klagerens situasjon ble godt belyst.

Når alle faktorene er kontrollert for, finner vi at det bare er ett forhold som har en signifikant påvirkning på hvorvidt advokatene mener klagernes situasjon blir godt nok belyst. Den avgjørende variabelen er hvorvidt advokatene mener at *de fikk den tiden de trengte for å belyse saken*.

Dette kan altså tyde på at manglende belysning av saker ikke er direkte knyttet til kompetansen til de øvrige deltakerne i nemndmøtene eller tolken. Det virker heller ikke som om advokater som har hatt mange saker i nemnda blir verken mer eller mindre kritiske til hvordan klagernes saker behandles. Derimot er det tiden man får til å belyse den enkelte klagers sak som fremstår som den fremste forklaringen. Eksempelvis kan dette bety at advokatene bør få tilsendt saksdokumentene på et tidligere tidspunkt, slik at de får bedre tid til å sette seg inn i saken før den skal behandles i nemndmøtet.

Advokatens vurdering av saksbelysning

Figuren til høyre viser resultatene fra regresjonsanalysen. Her viser vi korrelasjonen mellom påstanden “klagerens situasjon ble godt belyst” og “fikk vi den tid vi trengte for å belyse saken”. Alle de andre forholdene (advokatenes erfaring med nemndmøter, deres vurdering av nemndleder, saksbehandler, landrådgiver og tolk) er kontrollert for i figuren. Disse hadde statistisk sett ingen autonom påvirkning på advokatenes vurdering av påstanden om saksbelysning.

